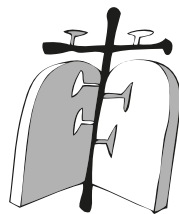

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Instalace Aničky Pokorné v Roztokách (foto: Nadiia Ponomarova)

Být v moci dobré,
trojediné síly. (2)

Oprava v článku
uvedeného
v červnových
Katakombách (2)

Editorial (3)

Proroci ELIÁŠ, ELÍŠA,
AGEUS, ABAKUK,
OZEÁŠ (3)

Mazut (4)

Ptala jsem se faráčky.
Rozhovor s faráčkou
Helenou Smolovou. (5)

Souhrn 4. zasedání
35. synodu ČCE (7)

Sjezd (nejen)
evangelické
mládeže 2022 (8)

Zkrácený zápis
staršovstva
26. 5. 2022 (9)

Fašisté a ti druzí (10)

Recept: Zdravý
rebarborový koláč (12)

Červenec
srpen
2022

Být v moci dobré, trojjediné síly.

Svatá Trojice je tečkou za Velikonocemi. Ta tečka je bodem, v němž se zhušťuje i rozpíná celá Božská Trojice, která je jednotou. Nizozemský farář a profesor Kornelis H. Miskotte v knize Biblická abeceda píše, že „tato jednota je skutečností v Bohu“. Je to dokonalá, celistvá jednota Otce i Syna i Ducha svatého. Ta dokonalost se děje v nerozdělené lásce Boha k člověku. Německý teolog Dietrich Bonhoeffer v době svého věznění za 2. Světové války napsal, že „Bůh nesplňuje všechna naše přání, ale splňuje všechna svá zaslíbení, těší nás svou blízkostí a pomocí, slyší naše modlitby a vede nás nejlepší a nejpřímější cestou k sobě.“ (Na cestě k svobodě. Listy z vězení). Nakolik se na svých cestách setkáváme s jeho absolutním přítakáním člověku je otázka, na kterou nemám odpověď. Věřím však, že trojjediný Bůh je Bohem pro člověka navzdory lidskému klíčování a uhýbání před božím vedením.

Poznání, že Otec, Syn i Duch svatý jsou jedním, nerozděleným Bohem je akt víry a je to víra ve vtělení, kříž i vzkříšení. Taková víra je i druhem nového života v bytí pro druhé i pro druhé. Být pro druhé, pěstovat vztahy, zalévat je svou ochotou, pomocí, soucitem, svým časem je tím, co dává životu živost. Není snad Božská trojice vyjádřením vztahu? Necht se naše slavení Trojjediného boha děje v lásce a službě. Služme jedni druhým. V tom je pravá oslava Boha. V tom ať nás posiluje příklad našeho Pána Ježíše Krista. Jeho příklad je světlem na cestě.

Báseň Dietricha Bonhoeffera svědčí o tom, že žádná temnota není tak temná, pokud ji člověk ve svém srdci nechá prosvítit jasem dobrých sil.

*Dnes ponech svícím teplý, tichý jas,
Jímž jsi nás do tmy ráčil obdařiti.
Dej, možno-li, ať sejdeme se zas.
Víme, že světlo Tvé i ve tmě svítí.*

*I když se kolem hloubí ticho zlé,
Dopřej nám jasně, plně uslyšeti
Svět, jenž je neviděn, a přece zde,
Ty slavné chvalo zpěvy všech Tvých dětí.*

*Zázračně skryti v moci dobrých sil,
Čekáme klidně, co nám bude dáno.
Zná za noci i za dne Bůh náš cíl
A bude s námi v každé příští ráno.*

(KMP)

Oprava v článku uvedeného v červnových Katakombách

V článku Výjezdní zasedání na str. 5. v oddíle Ekonomický výhled je mylně uvedeno:

• *Abychom byli samostatní, měli bychom v roce 2023 vybrat oproti současné situaci navíc 250 000,-.*

Správně ale je toto znění: **Abychom byli samostatní, měli bychom v roce 2030 vybrat oproti současné situaci navíc**

250 000,-. Pak dává také smysl věta následující: **Tomáš Jelínek je optimista.** Já jsem optimista také. A pokud bychom toho nedosáhli, není třeba být nervózní, staršovstvo jednalo o možnostech, jak se v této situaci zachovat. I když se částka odvodu

do Personálního fondu bude každý rok zvyšovat, v průběhu těch osmi let budeme jasněji vidět, jak na tom sbor je a bude dost času a možností, jak reagovat na situaci, kdyby se financí nedostávalo. Zároveň není vůbec jasné, jaké odvody do PF skutečně budou. Hraje v tom roli mnoho faktorů. Například, kolik farářů v roce 2030 vůbec reálně bude. Z jaké celkové částky se odvody budou vypočítávat a jaká vůbec bude ekonomická situace. Čísla jsou v tomto případě skutečně pouze ilustrativní a ošidná.

Matěj Opočenský

Proroci ELIÁŠ, ELÍŠA, AGEUS, ABAKUK, OZEÁŠ

Pětice proroků provázela děti na nedělní škole od února do června tohoto roku. Jejich prorocká zvěst má jednoho společného jmenovatele. Je jím Hospodin zachraňující, vytaahující člověka z nouze způsobené lidskou pýchou, nevěrností a svéhlavostí.

Proroci užívají řadu metafor pro vyjádření Hospodinovy lásky a věrnosti vůči člověku, konkrétně vůči Izraeli. Prorocké výroky se však netýkají pouze vyvoleného Izraele, vztahují se na celý obydlý svět. Výroky proroků sledují nevěrnost lidu. Ta stojí v kontrastu vůči Hospodinově lásce a jeho příslibům. Hospodin se v ústech proroků jeví také jako ten, kdo se hněvá, řve jako lev, když vidí lid porušující smlouvu, kterou s nimi Hospodin uzavřel. Jeho hněv však netrývá na věky, vždy se promění v milující sílu, která člověka vytahuje z bláta jeho vlastních přestoupení a hříchů.

Starozákonním prorokům je společné prosazování Hospodinovy vůle NAVZDORY. V tom je jejich velikost a síla. Kdybych měla každému z nich přiřadit jedno až dvě slova, měla bych pro Eliáše slovo „naslouchající“, pro Eliášu „uzdravující“, pro Agea „stavitel“, pro Abakuka „pevnost víry“ a pro Ozeáše „věrnou lásku“.

(KMP)

Na červnovém staršovstvu jsme měli prostor přemýšlet nad setkáváním dětí ve sboru. Rádi bychom nabídli setkávání dětí různého věku. Pro předškolní a ty nejmenší nabízíme prostor jednou za měsíc na zpívání a krátké povídání s rituálem. Pro mladší školní věk nabízíme jednou za měsíc výlet na různá místa. Naše starší děti pak pozvat ke konfirmační přípravě.

Dalším tématem byla změna na pozici pastorační pracovníce. Od října by nastoupila po Kristýně Malíškové Pilecké Marika Vojtišková a dá-li nejvyšší domluvili jsme jednoměsíční kazatelskou výpomoc Michaela Otřísala. Moc mu děkujeme. Kristýně patří velký dík a přejeme jí úspěšný rok na vikariátu. A nám všem obnovný letní čas. Těšíme se na nový školní rok.

Matěj Opočenský

Instalace Aničky Pokorné v Roztokách (foto: Nadiia Ponomarova)

Mazut

V letním čísle *Katakomb* vychází další ze série nazvané „Mazut“. Tentokrát je věnována tématu strach. Přidám svou troškou do mlýna a uvedu několik svých postřehů k tomuto tématu.

Před několika málo lety jsem od jednoho učitele jógy slyšela, že nejhorší vlastností je strach a lenost. Z psychologického hlediska je strach jednou z emocí, která je různě barevná. Škála strachu je různá. Rozprostírá se v životě člověka od počáteční nedůvěry, obavy přes bázeň a drobné obavy až k intenzivnímu strachu, děsu a prožitku hrůzy. Strach je bariéra, zavřené dveře, zkrátka něco, co zabráňuje udělat nebo říct to či ono. Strach je

ale i tím, co způsobuje, že uděláme nebo řekneme to, co bychom byli bývali neudělali, kdybychom nebyli bývali byli sevřeni strachem. Strach má tu vlastnost, že může způsobit nemoc a nemohoucnost. Nemoc se totiž jen tak nepříhodí, je důsledkem strachů a leností. Naštěstí máme naději, víru a lásku. Tři mocné bojovníky, kteří jsou schopni i ten sebevětší strach rozpráshit nebo proměnit v něco, co se strachu nepodobá žádným způsobem. (KMP)

Strach

Rád se prohrabávám různým odpadem z youtube. Komickými a bizarními krátkými videi. Nedávno jsem narazil na analog horror. Videá jsou dlouhá pár minut, většinou točená na VHS a potom různě upravená a zkreslená. Taková malá domácí Záhada Blair Witch. Typickými tématy jsou mimozemšťané, paranormální jevy, konspirace, manipulace, neobvyklé psychologické experimenty a občas křesťanství.

V jedné ze sérií (Mandela County) je epizoda, ve které vystupuje anděl, jehož jméno je „redakcí“ záměrně odstraněno. Ve značně zkresleném biblickém pořadu pro děti šeptá anděl spícímu Josefovi – „Budu znát tvůj největší strach.“

Dost mě zamrazilo. Budu znát tvůj největší strach. Jaký je můj největší strach? Je to strach, že Ježíš nezemřel za mě, že Hospodin mě, ať už řeknu u posledního soudu cokoli, nepřijme, neospravedlní, odmítne. Co takový strach plodí? Odkud se bere? Co ho živí? Co mi přikazuje proti němu něco dělat nebo nedělat?

Tak je tu tedy ještě další vrstva. Hluboký stud před Hospodinem. Stud, na který svalím vlastní vinu, že se nedovedu vyzpovídat, otevřít své srdce, před Hospodinem. Tam se skrývá hřích už od Adama. Tam přesně míří nepojmenovaný anděl. On ví, že tam je můj největší strach. A chce abych to věděl i já. Rád mi to připomíná. Abych se cítil svým studem ponížen. Pak stačí slíbit velmi málo, abych získal iluzi, že dovedu před Hospodinem něco skrýt (kde je tvůj bratr Ábel?). Že se nemusím bát, že mě odmítne pro má přestoupení. Skryji je, zahalím temnotou.

„Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ – Jan 3: 19-21

Přijít ke světlu. To je ale málo! Je třeba sestoupit do nejhlubších sklepů svého

srdce, kde jsou kotle na mazut a temné strojovny a přinést světlo i tam. Znáám ho, vím o něm. Musím to pro sebe udělat. Jiná

cesta není. Musím. Ježíš přece nemá, jak očistit mou duši svou krví, pokud mu neukáží, od čeho ji má očistit. **Zdeno Beyer**

Ptala jsem se farářky.

Rozhovor s farářkou Helenou Smolovou.

Helena Smolová je farářka a souhlasila se sdílením odpovědí na mé otázky: Co tě na práci v církvi těší, co naopak odpuzuje? Co se za dobu tvého působení podařilo? Na čem je třeba pracovat? Jak vidíš ekumenické vztahy, daří se to? Tvoje zkušenosti? Zklamání? Naděje? Jiné cesty?

Milí čtenáři! Kristýna Pilecká, mi nabídla, abych s Vámi sdílela své zkušenosti z církevní praxe na stránkách časopisu „Katakomby“.

Jsem farářkou Církve československé husitské 20 let. Působila jsem krátce ve východočeské diecézi a v roce 2004 jsem se přesunula do severočeských Loun, kde dosud pracuji. Tato náboženská obec patří do Pražské diecéze naší církve.

Postupem času jsem střídavě působila také v dalších farnostech, momentálně jsem farářkou rovněž v Peruci a v Cítilibech.

Mám-li říct, co mě na práci farářky těší, odpovím bez delšího rozmýšlení, že jsou to bohoslužby, které ráda slavím. Liturgie mě přitahovala už jako středoškolskou studentku a velmi jsem si přála ji sloužit. Baví mě i příprava kázání, protože mohu blíže studovat pozadí biblických textů a uvažovat nad jejich poselstvím.

Pastorační praxe je někdy náročná, ale pořád mi dává smysl, když se věnuji konkrétním lidem, doprovázím je v různých obdobích jejich života, snažím se hledat pomoc a řešení jejich problémů.

Vyzkoušela jsem si rovněž výuku náboženství na faře a musím říct, že mě práce s dětmi bavila a naplňovala mě radostí.

Jsou ovšem činnosti, které mě opravdu netěší, přesto jim musím věnovat hodně času a energie. Patří k nim všechny administrativní úkony, včetně správy kolumbária a také nikdy nekončící opravy budov. Restituční zákon v tomto směru farářům ještě přitížil, protože církev je nucena hospodařit samostatně a vydělat si na platy duchovních. Duchovní tedy musí organizovat různé projekty a hledat možnosti využití církevního majetku tak, aby byl co nejlépe zhodnocen.

Často si říkám, že něco podobného jsem nikdy dělat nechtěla a připadá mi, že bych si přála věnovat pracovní čas jiným aktivitám, které by mi dávaly smysl a přinášely životní naplnění.

Co se za dobu mého působení podařilo? Za současného stavu církve je, myslím, zázrakem to, že byla zachována náboženská obec. Postupně jsem totiž pohřbila příslušníky celé jedné generace, ale přišli noví lidé. Někteří se objevili a po čase odešli, jiní zůstali.

Velmi jsme rozšířili nabídku nejrůznějších aktivit v oblasti kultury. Pořádáme koncerty ZUŠ Louny, vystoupení regionálních pěveckých sborů, výstavy žáků ZUŠ Louny nebo místních umělců, konáme přednášky, besedy, autorská

čtení spisovatelů a básníků z církve. Pravidelně se účastníme Noci kostelů, Dnů evropského kulturního dědictví, Dnů architektury. V roce 2015 jsme pořádali ve spolupráci s dalšími kulturními institucemi ve městě projekt „Husovy Louny“, jehož výstupem byla také zdařilá publikace místních historiků a historiků umění, obohacená obrázky dětí z lounských škol.

Za velký úspěch považuji rovněž opravu zvonice v Lenešicích, kaple v Divicích, bezpočet oprav farní budovy a zejména renovaci pláště kostela Dr. K. Farského. Nikdy jsem si nemyslela, že se na něčem podobném budu podílet! Po skončení díla jsme s Radou starších konstatovali, že už nikdy nic takového podnikat nebudeme ...

Jsem vděčná i za vylepšení interiéru lounského kostela a kolumbária, obojí vypadá opravdu dobře.

Trvalým úkolem pro kohokoliv, kdo bude v náboženské obci sloužit, zůstává misijní práce. Opravený kostel je třeba naplnit lidmi, jinak dílo církve nemá smysl. Ukázalo se, že zdařilé kulturní projekty sice dělají církvi ve městě dobré jméno, ale nejsou schopné přivést lidi do kostela. Jako misijní nástroj se neosvědčily.

Jak vidím ekumenické vztahy? Když jsem přišla do Loun, byla jsem z ekumeny nešťastná. Po jistě nepřijemné roztržce s místním katolickým děkanem se v Lounech 10 let vůbec nekonaly ekumenické bohoslužby. Situace se zlepšila před pár lety, když do města přišel nový katolický kněz, který nyní zastává funkci děkana. Přesto hodnotím ekumenické vztahy jako formální.

Jako mladá dívka jsem měla velké ideály, které pak narážely na tvrdou realitu. Jsem z ekumeny zklamaná. Nevím,

jestli stačí k pocitu spokojenosti lednové bohoslužby, kdy se všichni ujdeme o tom, že nás více věcí spojuje, než rozděluje. Po jejich ukončení se opět rozejdeme do svých farností a sborů a za rok se zase možná sejdem...?

V době své praxe jsem se setkala s ne-skutečnou arogancí, pýchou a pocitem nadřazenosti představitelů a členů některých církví. V tomto směru jsem ráda, že CČSH, kterou mnozí bratři a sestry z ekumeny veřejně pohrdají, je možná různě nedokonalá, ale takto namyšlená a pyšná určitě není! A také si vážím toho, že v ní nejsem méněcenná jako žena.

Místem, kde čerpám naději a povzbuzení, je Taizé. Tam vypadá ekumenismus jinak než v našich sborech a farnostech. Nevím ovšem, nakolik se tato zkušenost dá přenášet do života církví mimo vesničku v jihovýchodní Francii.

Je mi známo, že se na různých místech v republice konají modlitby Taizé, sama jsem se několikrát zúčastnila také národních setkání. Je to jistě moc dobře, že takové iniciativy existují, přesto jsem tam nikdy necítila atmosféru, která je právě v Taizé jedinečná. Určitě jsou taková setkání cestou, když nebudeme dělat nic, stoprocentně se v hledání jednoty církve neposuneme dál.

Život v církvi a služba v církvi přinášejí radost i bolest a zklamání. Problémem je, že dobrá setba Božího království je poměrně dost zaplevelená lidským hříchem a z toho pak vznikají různé rány duše a zklamání, pocity křivdy a hořkost.

Musíme věřit, že milujícím Boha všechny věci napomáhají k dobrému (Ř 8,28) a že Bůh dává východisko ze zkoušek, které nám připravuje (1 K 10,12).

Helena Smolová, farářka CČSH

Souhrn 4. zasedání 35. synodu ČCE

(Svitavy 2022, 2. část)

Církev má po více než 50 letech nový sbor. Synod otevřel diskusi o budoucí podobě seniorátů, vydal prohlášení o situaci na Ukrajině a o vztahu k muslimům a přijal text o problematice homosexuálních vztahů.

Blok hospodářských záležitostí tradičně ovládly repartice a Personální fond

V pátečním dopoledním bloku přišly na řadu jako první záležitosti hospodářského charakteru. Tradičně sledovaným tématem jsou odvody do Personálního fondu a výše repartic. K prvnímu zmíněnému některé konventy a synodálové navrhli dílčí úpravy. Druhý náměstek synodního seniora Roman Mazur tlumočil stanovisko synodní rady, která se domnívá, že případné změny je třeba důkladně prodiskutovat a připravit. V podobném duchu se vyjádřil i zpravodaj hospodářské komise Petr Štulc a synodní kurátor J. Schneider: „Opravdu je třeba to propočítat. Kdybychom zapracovali změny, které navrhuji čtyři senioráty, mělo by to překvapivý dopad. Nejde o to něco slepě prosadit, ale počítat s tím, jaké dopady to bude mít pro sbory,“ uvedl.

Vedoucí ekonomického oddělení ÚCK Věra Štůlcová přidala několik číselných údajů. Potvrdila, že ekonomické oddělení počítá s navyšováním platů kazatelů ročně tak, aby se k r. 2028 dostal na úroveň 120 % mediánu v Česku.

Roztoky budou samostatným sborem. Zruč nad Sázavou naopak končí

Synod schválil zrušení FS ČCE ve Zručí nad Sázavou. FS ČCE v Dolní Bělé bude nově sloučen se sborem v Plzni – Korandovým sborem.

Naopak bylo však rozhodnuto o vzniku samostatného farního sboru v Roztokách u Prahy. Jedná se o první nový sbor od roku 1965, nepočítáme-li pražský německý sbor. Právní komise synodu zároveň navrhla, aby kazatelské místo bylo zřízeno jako misijní, a to na dobu 2 let, přičemž výše podpory bude činit v těchto prvních dvou letech 100 % stanoveného odvodu do Personálního fondu. Po odhlasování těchto návrhů zazněl sálem potlesk. Ještě během jednání dorazila z Roztok nadšená zpráva a poděkování delegátům za schválení tohoto návrhu.

Byly také vzaty na vědomí zprávy z podporovaných míst, např. FS ČCE ve Šternberku, FS ČCE v Ústí nad Labem (celocírkevní farář) či FS ČCE v Novém Městě pod Smrkem. Ústeckému sboru byla přitom prodloužena doba podpory kazatelského místa celocírkevního faráře o dva roky, tj. do 30. 9. 2024. Výše podpory bude činit 100 % stanoveného ročního odvodu do Personálního fondu.

Nově bylo pak zřízeno podporované místo ve FS ČCE v Hranicích, a to od 1. 3. 2023 do 29. 2. 2024, přičemž výše podpory bude činit 100 % stanoveného odvodu do PF.

„Žijeme spolu v jedné církvi“

Velká diskuze se rozhořela kolem zprávy Komise pro přípravu rozhovoru s lesbami a gayi v otázce manželství dvou osob stejného pohlaví. „Podle mě komise nefunguje dobře,“ uvedl ústecký senior Tomáš

Pavelka ke svému návrhu na rozpuštění této komise. Podobně hovořil také Mojmír Blažek. „Mám z komise pocit, že chce manželství homosexuálů protlačit. Manželství přitom považují za biblicky ustanovený svazek muže a ženy. Myslím, že LGBT lidi máme přijímat, ale postačí, když vedle sebe budeme žít.“

Jakub Keller uvedl, že je rád, že o textu, který komise vydala, se na synodu diskutuje. Slova se ujal také předseda zmíněné komise Daniel Ženatý. Ten připomněl úkoly komise, kterými jsou jednat připravit rozhovor s LGBT komunitou, a také připravit stanovisko církve k otázce manželství. „Připravme se na to, že je to proces, který bude nějaký čas trvat,“ upozornil Ženatý. „Komise pracuje pomalu a pečlivě. Daří se nám mluvit o problému. Daří se nám mluvit s těmi, kteří učinili coming out. Nedaří se nám mluvit s těmi, kteří jsou zásadně proti. Ti odmítají do komise vstoupit,“ vysvětlil. Na pravou míru také uvedl dojem, že úkolem komise je sta-

novit, zda homosexuální svazek je hřích, či nikoliv – to součástí komise není.

„Máme šanci ukázat společnosti, jestli nás tato problematika zajímá,“ upozornila členka synodní rady Simona Kopecká. „Mám za to, že církev ublížila a ubližuje těm, o kterých je řeč, proto jsem rád, že v přijatém prohlášení komise je i omluva,“ řekl Filip Keller. „Moc bych si přál, aby i tito lidé mohli v církvi žít ve vztazích, které jsou pro ně přirozené,“ dodal. V rozpravě vystoupila také Alena Zapletalová, delegátka mládeže. „My nepotřebujeme připravovat rozhovor. My už ten rozhovor vedeme. Tito lidé jsou v našich mládežích, jsou to naši kamarádi. Rádi bychom, kdyby nějaký zástupce mládeže byl přizván do komise,“ prohlásila. V následném hlasování byli až na jednotlivce všichni delegáti pro přijetí zprávy o činnosti této komise a souhlasili s jejím dalším pokračováním. Stejně tak byl přijat text Žijeme spolu v jedné církvi.

Dokončení v příštím čísle

Sjezd (nejen) evangelické mládeže 2022

Ve víru víry 23. až 25. září 2022 Ostrava

Sjezd (nejen) evangelické mládeže se po 100 letech vrací do Ostravy! Tentokrát s podtitulem Ve víru víry. Vířit se budeme od 23. do 25. září 2022.

Sjezd je každoroční akce plná přednášek, workshopů, duchovních programů, koncertů, sportů, ale taky setkání, humorů a skvělých zážitků. Kromě toho letos

samozřejmě chystáme nějaké ty novinky. Je na co se těšit!

Anotace:

Během Sjezdu (nejen) evangelické mládeže v Ostravě 2022 bychom chtěli účastníkům zprostředkovat téma prožívání křesťanské víry. Programy se v různých formách budou věnovat křesťanské spiritualitě, meditacím, chválám nebo třeba charismatickým svědectvím. Myslíme si, že je pro mladé lidi důležité mluvit o víře

a s spolu s dalšími sdílet různost v jejím prožívání.

Akci pořádá Oddělení mládeže ÚCK ČCE společně s dobrovolníky ze Sjezdové skupinky. Budeme moc rádi, když nám se Sjezdem také pomůžete. Nejjed-

nodušeji tím, že pozvete svoje přátele jak na Sjezd samotný, tak na tuhle událost. Více info o dobrovolnicích se brzy objeví na našem webu www.sjezd22.cz.

Sjezd se koná pod záštitou starosty městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Děkujeme!

Zkrácený zápis staršovstva 26. 5. 2022

Reflexe sborového života + pastorage

Pravidelně se odehrála biblická se staršími dětmi. Kristýna s Matějem se zaměřili na téma podobenství z Lukášova evangelia. Mluvílo se o podobenství o ztraceném synu a svatební hostině. Děti se seznámily s tím, co všechno lze spojovat s Ježíšem Kristem a proč. Mluvili jsme také o církevním roku a jeho částech a významech. V květnu proběhlo také setkání dětí v Soběšíně, které organizoval David Balcar společně s Matějem. Ani mládež nezůstala pozadu a setkání s třicátníky bylo také živé a pestré. Jedno ze setkání proběhlo u Černošových doma. O letošních třicátnících jsme se ponořili do četby Lukášova a Janova evangelia. Čtvrteční setkání seniorů se odehrála v živém hovoru na různá témata: od bahá'í víry, přes Čapkovu Strž, romské písně až k povídání o církevních rádech na území Čech.

Pastorage: Matěj měl několik pastoračních rozhovorů a návštěv. Navštívil Emila Vebera. Jeho 95. narozeniny jsme společně oslavili během květnové bohoslužby.

Bohoslužby o prázdninách: budou částečně ve sboru a částečně na Žižkově a Vinohradech.

Výjezdní zasedání proběhlo u Jelínkových v Horoušánkách. Děkujeme jim za pohostění. Bez jídla by se jednalo hůř. Výstup ze zasedání pošle Tomáš Vokatý

SV prostřednictvím e-mailu. Na březen 2023 je plánovaná volba faráře na 5 let. Rádi bychom udrželi celý úvazek. V případě, že se to nebude z finančních důvodů dařit, uvažujeme o úvazku 0,7 a spolupracovat s okolními sbory (Vinohrady) nebo realizovat nemocniční kaplanství ve FNKV.

Matěj Opočenský má telefonické úřední hodiny pravidelně ve středu od 16: 30 do 19: 00. Pravidelná setkání třicátníků budou zase od září. Uvažuje se o setkávání seniorů nejenom ve sboru, ale i v bytech. Je vytvořena tabulka pro služby 2022 a v tištěné verzi visí ve sboru na nástěnce. Je potřeba vyřešit žaluzie a vzduchotechniku, zapracovat na vylepšení prostor a přitáhnout další varhaníky.

Reflexe uplynulých akcí

Proběhla seniorátní konference na Smíchově a také Synod, na kterém se mluvilo o návrhu k restrukturalizaci seniorátů (některé senioráty jsou tak ekonomicky slabé, že se uvažuje o spojení více seniorátů dohromady). Návrh na restrukturalizaci chce předejít zániku slabých seniorátů. Vypadá to, že se prodá knihkupectví Kalich (možná přejde pod nakl. Kosmas). Synod přijal text o vztahu křesťanů k muslimům a také text o přípravě platformy pro LGBT. Vznikl „omluvný“ text vůči lidem s jinou sexuální

orientací. Na synodu byla dobrá atmosféra, dobré teologické debaty,

Zruč: sbor byl oficiálně zrušen ke konci tohoto roku. Kolaudace zrekonstruovaných prostor proběhla ke konci května. Byl zřízen nový sbor v Roztokách (působí zde Anička Pokorná). V neděli 19. 6. jsme se s otci vydali za Aničkou pěšky do Roztok podpořit její instalaci.

Ve sboru proběhla v květnu diskuse s vězeňským kaplanem z organizace Mezinárodní vězeňské společnosti a vernisáž výstavy Kristýny Malíškové Pilecké + Sejdeme se na Desítce. U Salvátora proběhlo slavnostní uvedení nového Evangelického zpěvníku. Červnová Noc kostelů byla kulturně pestrá. Měli jsme možnost zhlédnout dvě výstavy a vyslechnout dva koncerty.

Máme zcela nový a funkční kávovar!
V létě se chystáme na sborovou dovolenou.

Výsledek hospodaření

Výsledek hospodaření je v pořádku. Výběh saláru kopíruje loňský rok. Účetně je o jeden významnější salár menší, účetně proto, že je evidován jako dar. Příjem sboru je tedy podobný jako loni. Proběhly tyto sbírky: HDL Jeronýmovy jednoty (650 + 7280 Kč), Sběrka darů Jeronýmovy jednoty (archová), Postní sbírka Diakonie ČCE, Sběrka pro Diakonii – Svatodušní neděle 5. 6. 2022, Sběrka solidarity sborů (Personální fond) – 19. 6. 2022.

Další předepsaná sbírka: Sběrka pro Evangelickou akademii – 4. 9. 2022

Fašisté a ti druzí (2. část)

Odmítám „nálepkování“. Pokládám za primitivní, urážlivé, ale hlavně nebezpečné, dávat jakémukoli jevu generalizující označení, které by nevycházelo z jeho hlubší analýzy, zaměřené na postižení předpokladů, vnitřní povahy a kontextu. Pouhé „zaškatulkování“, vyhrocené navíc i hodnotově a emočně, neslouží dalšímu poznání, nýbrž je jen účelovým nástrojem k tomu, aby daný jev byl buď obdivně veleben, nebo odsouzen a zavržen.

Sociální demokráty označovali v té době komunisté za „**sociálfašisty**“, kteří se „zaprodávají kapitálu“, čímž chtějí zmást a dezorientovat pracující lid. Těmito kampaněmi jen následovali generální direktivu Kominterny, avšak velmi efektivně usnadňovali nástup skutečných pravicově-diktátorských, nacionalistických i fašizujících režimů v Evropě i mimo ni.

Po nástupu **Hitlerova nacionálně-socialistického režimu** roku 1933 zavelila Kominternu k **radikálnímu obratu**: západní státy již nebyly hodnoceny jako fa-

šistické a komunistům bylo dovoleno spolupracovat s demokratickými stranami, ba i vládami, v boji za vytvoření „**lidových front**“. SSSR vstoupil do Společnosti národů, u nás KSČ podpořila v prezidentské volbě Edvarda Beneše (donaedávna ztělesnění „hradní fašistické kliky“).

Skvělé, řeklo by se: soudruzi konečně pochopili! Jenže klíčová teze, kterou vyhlásil Georgi Dimitrov na **VII. Kongresu Kominterny roku 1935**, zněla: fašismus je diktaturou nejreakčnějších sil buržoazní společnosti – tedy nejvlastnějším „dítětem“ kapitalismu! Jeho odpornost a zrůd-

nost nesmí zakrýt podstatu: ať ve své italské, nebo německé variantě se vždy jedná o krajní nástroj kapitálu proti hrozbě, že by dělnická třída mohla pochopit, že jediným skutečným řešením jejího údělu je komunistická revoluce! Rozhodující byl tedy taktický důsledek: budou-li nyní komunisté spolupracovat s kapitalistickým státem, **nejde o změnu strategického cíle, nýbrž pouze o změnu prostředků!** Stále platí, že nejvlastnější podstatou kapitalismu je bezuzdné vykořisťování, ale fašismus je (dočasně) „větším zlem“...

A pak přišel **Pakt Molotov–Ribbentrop roku 1939** a s ním další **radikální obrat**, který zmátl celý svět, ale hlavně poctivé „věřící“ komunisty, jejichž myšlení bylo primárně **ideologické** a pro něž komunismus byl druhem náboženství. Ti nebyli schopni pochopit, že jejich „velekněz“ Stalin, připíše v Kremlu Ribbentropovi „na zdraví Vůdce, kterého miluje německý národ“, v tuto chvíli uvažoval nikoli jako marxista a komunista, nýbrž **pragmaticky**, jako představitel státu, jemuž jde jednak o zabezpečení vlastních hranic a jednak o to, aby se kapitalistické státy (a je jedno, zda ty extrémní – fašistické, nebo ty umírněné – demokratické) střetly ve zničujícím konfliktu! Mnoho vedoucích komunistů v celém světě (i u nás) tehdy bylo vyloučeno pro nesouhlas s Paktem...

22. červen 1941 a plán „**Barbarossa**“ znamenaly **nový obrat**: Německo již nebylo přítelem a druhem ve zbraní, nýbrž agresorem a smrtelným nepřítelem, takže konečně se proti fašismu smělo opět bojovat! V rozhlasovém projevu 5. 7. 1941 Stalin již běžně užívá slovního spojení „hitlerovská fašistická armáda“ a „fašistické Německo“, na obyvatele SSSR se obrací nikoli jen jako na „soudruhy“, nýbrž

na „občany, bratry a sestry, bojovníky...“ Válka nabyla – opět jen jako taktický manévra – podoby **vlastenecké války všeho sovětského lidu proti fašismu**.

Jak se válka vyvíjela, vycítila Moskva, že myšlenka „jednoty všeho lidu“ je použitelná i v širším kontextu; když v roce 1944 Rudá armáda vstoupila na teritorium střední a jihovýchodní Evropy, komunisté „oprášili“ **heslo „protifašistických (lidových) (národních, vlasteneckých apod.) front“** a v jejich jménu zahájili urputný zápas o to, aby v rámci poválečné obnovy svých zemí postupně, krok za krokem získali některé klíčové **rezorty** a ve vhodné chvíli **veškerou moc**. V Československu to byla „Národní fronta“ a milníky cesty KSC k totalitě se staly Košický vládní program, volby 1946 a převrat v únoru 1948.

Současný ruský režim, pokud se týče užívání pojmu „fašismus“, pokračuje v tradici sovětského režimu, jenž proslul zmíněnou **kombinací principiálnosti a pragmatismu**.

Na jedné straně setrvale spojuje toto označení s **kapitalismem** (tedy tržní ekonomikou, ale i politickým pluralismem, lidskými právy atd.), na druhé straně však měřítky toho, kdo bude označen za fašistu a co za fašistické, jsou zcela konkrétní **geopolitické zájmy** ruské vlády. Proto také bylo možné z historických úspěchů (Velká vlastenecká válka) a neúspěchů (divoká privatizace, rozpad SSSR), ze zjednodušující interpretace mnohem komplikovanějších historických jevů (Stepan Bandera, Euromajdan), „namíchat“ tak **obludně demagogickou „polévku“**, že se jí stále daří servírovat většině ruské veřejnosti jako vynikající a posilující oběd...

Petr Nesvadba

Recept: Zdravý rebarborový koláč

Suroviny na koláč do dortové formy o průměru 24 cm:

2 šťastná vejce

170 g třtinového cukru

120 g pšeničné celozrnné mouky

1 lžička prášku z vinného kamene

600 g rebarbory (může být i méně)

špetka soli

3 lžíce rumu

1 lžička mleté vanilky

130 g másla

Suroviny na drobenku:

25 g ovesných vloček

(popřípadě bezlepkové mouky)

20 g třtinového cukru

30 g lískových ořechů nebo například

dýňových semínek (já dávám slunečnicová)

20 g másla

(Cukru a oves. vloček dávám větší množství (tak nějak „přiměřeně“), jinak je té drobenky málo.)

1. Troubu si předehřejte na 180°C. Máslo rozpusťte a nechte vychladnout na pokojovou teplotu. Dno dortové formy vyplňte pečícím papírem a boky vymažte tukem ve spreji nebo máslem. Připravte si drobenku smícháním všech ingrediencí.
2. Připravte si rebarboru. Omyjte ji a nakrájejte na kousky 1–2 cm dlouhé. Do mísy prosejte mouku s práškem do pečiva a špetkou soli. Do nádoby robotu dejte vejce, cukr, vanilku a šlehejte dokud vám nevznikne hustá, světlá a nadýchaná pěna.
3. Nyní zbývá už jen propojit všechny připravené ingredience. Do vaječné směsi zlehka vmíchejte máslo, moučnou směs, rum a na závěr rebarboru. Hotové těsto přesuňte do formy, lehce rozprostřete bez utemování, posypejte drobenkou a pečte dozlatova přibližně 25 minut.

Počítejte s tím, že je to ale spíše na jeden lžičkou než klasické porcování. Nicméně je to ten nejlepší rebarborový koláč, jaká jsem jedla.

Dobrou chuť!

Lenka Vokatá

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1

Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,

http://vrsovice.evangnet.cz; cce.vrsovice; ČCE Praha 10 - Vršovice

Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo

Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: Z. Beyer; Odpovědný redaktor: M. Opočenský, K. Mališková Pilecká

Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Kazatelský rozpis na prázdniny

3.7.	9.30	Bohoslužby na Vinohradech	káže Pavel Kalus
10.7.	9.30	Bohoslužby s večerí Páně	Matěj Opočenský
17.7.	9.30	čtené bohoslužby	Ondřej Rada
24. 7.	9.30	bohoslužby	Pavel Hejda
31.7.	9.30	bohoslužby	Kristýna Pilecká
7.8.	9.30	bohoslužby	Zdeněk Šorm
14.8.	9.30	bohoslužby	Michael Otřísal
21.8.	9.30	bohoslužby s večerí Páně	Matěj Opočenský
28.8.	9.30	bohoslužby na Žižkově I.	Matěj Opočenský

Archové sbírky:

Na Nový evangelický zpěvník (přijímáme i v roce 2022)

Jak se připojit na sborový program, který probíhá přes videokonferenci?

Pokud není uvedeno jinak, používáme konferenci ZOOM. Pokud se chcete připojit k videohovoru, klikněte na tento odkaz: <https://zoom.us/j/3011365528> Při prvním přihlášení po vás bude chtít systém stáhnout ZOOM klienta. Není

to složité, postupujte dle návodu. V případě, že by vám to nešlo, volejte na 776 123 320 nejpozději však půl hodiny před programem. Nejlepší den předem. Instalace trvá cca 5 minut.

Živé vysílání, nedělní a záznamy bohoslužeb nalaznete na YouTube účtu

https://www.youtube.com/channel/UCvwTbv7IPUN__Bl7fMtiuhg/featured

Kalendář na pololetí 2022/23

Na výjezdním zasedání staršovstva jsme se pustili i do náčrtu sborového programu na první část školního roku 2022/23. Věříme, že vás zaujme, a že se do něj zapojíte.

Zároveň intenzivně promýšlíme programy pro děti. Plánujeme jednoměsíční setkávání pro nejmenší děti, pro mladší školní věk a skupinu starších dětí pozvat ke konfirmační přípravě. Mládež bychom rádi pozvali na výjezd do Ostravy. Zvány jsou i starší děti, tedy konfirmandi. Třicátníci by se od nového školního roku měli možnost scházet pravidelněji čtvrteční večery. Jeden z nich by pak byl návštěvní u nějakého hostitele. Střeďeční biblické hodiny a setkání seniorů zůstanou beze změny.

září

- 7. 9. seniorské Horoušánky OPEN
- 10. 9. – Biblické a meditativní soustředí, Zruč nad Sázavou
- 23. – 24. – Sjezd nejen evangelické mládeže v Ostravě

říjen

- 7. – 8. 10. – Akce pro starší děti – Zruč/Soběhrdy

listopad

- neděle 13. 11. – začíná nacvičování Vánoční hry

prosinec

- sobota 17. 12. – generálka hry – MANA
- neděle 18. 12. – Vánoční hra – MANA
- datum neznáme – vystoupení na Vánočních trzích P10

leden

- repríza vánoční hry – někde pro seniory? Zkusit nabídnout jako sociální službu v MANĚ?

Žijeme spolu v jedné církvi

Poslanci 4. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické přijali následující text, který je výsledkem dosavadní práce Komise pro přípravu rozhovoru s lesbami a gayi v církvi.

„Žijeme spolu v jedné církvi, stejně jako v celé společnosti – lidé heterosexuálně i homosexuálně orientovaní. V Ježíši Kristu není mezi námi rozdíl. V něm Bůh přišel mezi nás a dosvědčil svou lásku ke všem lidem, zejména k opomíjeným a opovrhovaným. Na kříži na sebe vzal hřích každého člověka a ve svém vzkříšení dává každému nádej nového života.

Bereme vážně biblické svědectví o Bohu. Věříme, že Písmo svaté se nám působením Ducha svatého aktuálně stává jeho slovem. To platí i pro ta místa, kde se Písmo vyjadřuje k homosexuálnímu chování. Čteme-li Bibli od jejího středu, totiž Ježíše Krista, říká nám zřetelně a jasně: Bůh ve své lásce přichází ke každému z nás. Tím také ovšem často překračuje hranice dané lidskými předsudky.

Začínáme si uvědomovat, že přes dosvědčování Kristovy lásky se lidé homo-

sexuální orientace mnohdy necítí v našich sborech dobře. Je nám to líto. Vyznáváme, že v minulosti církev často těmto lidem ubližovala. Omlouváme se jim.

Jako Kristova církev toužíme být společenstvím, kde se realita Božího království odráží v našich vztazích. Bereme vážně apoštolovu výzvu, abychom usilovali o to, co slouží pokoji a společnému růstu. Přejeme si, aby lidé s homosexuální orientací nacházeli v našich sborech domov a byli, tak jako všichni, přijímáni i se svými partnery a partnerkami.

Víme, že k problematice homosexuálních vztahů existují různé výklady a porozumění. Nechceme, aby to vedlo k radikalizaci a nesnášenlivosti ve společnosti i v církvi. Vždyť právě v Českobratrské církvi evangelické, vzniklé v živém rozhovoru různých církevních tradic, smíme své odlišnosti unést a být jednotní v Ježíši Kristu.“

Léto s ČCE

Rodinné rekreace v Chotěboři 2022

Na letní prázdniny 2022 je ve středisku v Chotěboři opět připraven program pro rekreaci rodin s dětmi a rekreaci jednotlivců. Jsou zváni všichni, kdo chtějí prožít v evangelickém společenství část své dovolené, i při společných pobožnostech.

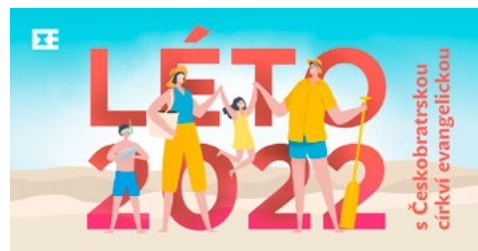
V současné době jsou volná místa u 2 běhů po 7 dnech.

Termíny běhů:

- 23. – 30. 7. (3. běh); vedení: br. Lubomír Červenka; zaměření: rodinná rekreace
- 6. – 13. 8. (5. běh); vedení: br. Jordan Tomeš; zaměření: divadelní workshop

Přihlášky provádějte přes internet na stránce <http://es-chotebor.evangelnet.cz> v sekci on-line (platí pro zájemce, kteří byli v posledních dvou letech ve středisku na rekreaci). Případné dotazy můžete zaslat na e-mail: chotebor@e-cirkev.cz

Léto 2022 v Táboře J. A. Komenského v Bělči nad Orlicí

- 30. 7. – 6. 8. – Církev živě – vedou Radim Žárský a Jana Horáková – nabízíme možnost ubytovat se v celém areálu tábora

Tábory pro děti a mládež – nabízíme několik volných míst v těchto termínech:

- 29. 6. – 9. 7. – 11denní (středa až sobota) tábor pro děti školního věku vede Eliáš Cizl
- 9. 7. – 16. 7. – Tábor pro děti do 13 let vede Pavel Bláha

Bližší informace o pobytech a možnost přihlašovat se na: <https://prihlasky.e-cirkev.cz/leto>. Pobyt pořádá oddělení výchovy a vzdělávání Ústřední církevní kanceláře ČCE (vychova@e-cirkev.cz, tel.: +420 224 999 233) ve spolupráci se správcem Tábora J. A. Komenského v Bělči nad Orlicí (www.taborbelec.cz).